

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**D. DIONYSII || CARTHVSIANI, DE || DOCTRINA ET REGV-||lis
vitae Christianæ**

Dionysius <der Kartäuser>

Coloniae, 1577

VD16 D 1959

De intenta consideratione beneficiorum Dei

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60177](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60177)

*Feria tertia meditandum de intenta
consideratione beneficiorum Dei.**Articulus. XII.**Feria tertia
meditandum*

Ria sunt, ex quibus beneficij
magnitudo pensatur. Primū
est, excellentia dantis. Secū-
dum, paruitas recipientis.
Quo enim dator est dignior, & reci-
piens minor: eo in dono seu beneficio
amplior apparet ex parte donantis
dignatio, atque ex parte recipientis
vehementior exigitur gratitudo. Quē-
admodum si rex præpotens egeno ali-
cui aliquid præstet. Tertium autem, ex
quo beneficij magnitudo attenditur,
est dignitas doni. Quoniam ergo ma-
iestas fontis atque datoris vniuerso-
rum donorum, incircumscriptibilis
est, incomparabilis atque immensa,
appareat in beneficijs Dei summa ac
infinita dignatio. Denique quoniam
paruitas & fragilitas, ac insufficientia
nostra ineffabilis est, multaq; nimis,
ex parte nostri summa requiritur grati-
tudo. Qualia vero sint beneficia Dei,
solenter intueri oportet. Beneficioū
autem Dei, quedam sunt dona natu-
ræ, quedam vero dona gratiæ, & vtra-
que

*Beneficia
Dei duplicia*

DE VITA SPIRI. 529

que duplicia sunt, generalia scilicet ac specialia. Dona naturæ sunt creatio, *Naturæ.* gubernatio, & conseruatio. *Actu. 17.* Recordare ergo, quoniam à Deo habes esse, viuere, sentire, mouere, ac intelligere. Et quicquid naturalis perfectionis, pulchritudinis, atque decoris in anima carneq; habes, diuinitus tibi impartitum non obliuiscaris. Si ingenio polles, si corpore pulcher es, si gratiofus, si prudens, si robustus, si eloquês, agnosce te hæc ab authore naturæ recepisse & ipsi gratus esse satage. Præterea quis beneficia enumerare sufficiat? Quis ea dignè contemplari, ponderare, laudare, ac diligere possit? Inter quæ summum atque dignissimum ipsa est incarnatio filij Dei: in qua ardentissimus eius amor, immensa bonitas, inæstimabilisq; misericordia splendent, Denique quod propter nos *Barn. 3.* in terris inter homines conuersatus est, atque ab eis multa perpeffus, ac demum amarissima morte occisus: quod *1. Pct. 1.* nos proprio sanguine ab infernali, æternaq; pœna redemit, & angelicæ *Titum. 3.* beatitudinis, ac perpetuæ iucunditatis hæredes constituit. Quod ex aqua & spiritu sancto nos regenerauit, & à

z multis

¶ **ŒO D. DIONYS. CARTH.**

multis piculis grauibuſq; peccatis fer-
uauit, Quod delinquētib; miſertus ē,
& dū in mortalibus eramus peccatis,
non nos ſubito iuſtè damnauit, ſed
longanimiter expectauit. Et inſuper
ex mundo reduxit, & inter ſuos ad ſu-
um deputauit obſequium: quum ta-
men multos interim, nobis vel notos
vel propinquos, aut certè coætaneos,
nobis fortè meliores ab hac vita abſtra-
xit: & vel in inferno aut in purgatorio
iuſtè proiecit. Specialia verò beneficia
Dei vnusquisque in ſeipſo conſidera-
re debet, quomodo, ſ. ſibi quotidie ſuc-
currat & aſſit, ignoſcat & gratiam
præſtet: in ſacris quoque ordinibus
conſtituerit atque carne ſua ac ſang-
uine alat. Pro ijs eſto ò anima grata
Deo, tantumq; benefactorem contem-
plare & dilige, & omne bonū, omnem
gratiam, omneq; meritum ei ſemper
aſcribe, ne per ingratiudinem donis
eius ſias indigna, quoniam ab eo om-
nis boni exordium eſt, continuatio, at-
que perfectio. Si humanæ beneficentię
immemorem atque ingratum exiſte-
re, non ſolum inhumanum ſed & plus
quam beſtiale cenſetur. (Quū & canis
& leo, proprium nutritorem adiuto-
rem.

*Specialia
Dei benefi-
cia meditan-
da.*

remque diligunt) Quanto magis diu-
 nis beneficijs, quæ in seipsis incompa-
 rabilia sunt atque dignissima, & maxi-
 mam gratitudinem propter dignatio-
 nem dantis requirunt, ingratum fore
 itemque immemorem, iniquissimum,
 impiissimumque consilium? Nunquam
 ergo ò anima à memoria tua excidat
 diuinorum contemplatio beneficiorum:
 sed ex eorum intentissima pondera-
 tione ad Dei tui amorem feruentem
 te semper erigere incitareque stude. *Matth. 25.*
 Habenti nanque, id est grato, dabitur
 & abundabit. Ei verò qui non habet,
 id est, ingrato, & quod videtur habere,
 auferetur ab eo.

Feria quarta meditandum,

De iusto ac metuendo Dei iudicio.

Articulus XIII.

Nil horribilius cogitari valet,
 quam districtum illud no- *Feria quar-*
 vissimum iudicium Dei. Si *ta quid me-*
 enim ipsum non esset infer- *ditandum.*
 no pœnalius, non vtique orasset san-
 ctus propheta, Quis mihi tribuat vt in
 inferno protegas & abscondas me, do *Iob 14.*
 nec pertranseat furor tuus? Ideoque iu-
 dicij illius qualecunque præambulum
 z z expertus